

Ujjongj, Sion leánya! Kiálts örömdben, Izráel! Örvendezz, vigadj teljes szívből, Jeruzsálem leánya! Elveszi rólad az ÚR az ítéletet, eltávolítja ellenségedet. Veled van az ÚR, Izráel Királya: nem kell többé veszedelemtől félned. Azon a napon így biztatják Jeruzsálemet: Ne félj, Sion, ne csüggedj el! Veled van Istened, az ÚR, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.

Zofóniás 3, 14-17

Nemrégiben hallottam egy mesét egy kis számárról, aki nagyon szomorú volt. Tulajdonképpen azóta, hogy ráébredt saját számár voltára. Elégedetlen volt a sorsával, és lelke legmélyén szemrehányást tett az égnek azért, mert őt számárnak teremtette. Folyton csak búslakodott. Nem járt ki számár pajtásaival a rétre szaladgálni, csak naphosszat az istálló egyik sötét sarkában itatta az egereket. Anyjának is feltűnt melankóliája, ezért egyik napon megkérdezte, hogy mi bántja a lelkét. A kis számár pedig bevallotta, hogy elégedetlen a sorsával. Hogy többre vágyik. Mert úgy érzi, hogy ő jelentéktelenebb társainál, és nem veszik számba. Elmondta titkos vágyát, hogy szeretne ló lenni, aki nagy, erős, gyors, pompás állat; akinek hátán királyok és uralkodók lovagolnak. Akit szeretnek, simogatnak, és nap mint nap lecsutakolják. Anyja megértően hallgatta, majd szerető bölcsességgel így szólt: *Fiam, nincs okod szégyenkezni kicsinységed miatt. Pompás állatok vagyunk, ezt ne feledd! Mert mi vagyunk a tanúi a világ legnagyobb csodájának: mi voltunk ott az istállóban, amikor a világ királya megszületett, és nem lovat választott magának akkor sem, amikor évek múlva nagy tömeg kíséretében, földi uralkodásának tetőpontján bevonult a fővárosba, hanem minket. Jól vésd ezt a szívedbe, drága fiam és legyen ez öröm a számadra, amikor kicsinységed miatt keseregsz!*

Hadd húzzak most én is párhuzamot a szomorkodó számárcsikó és az emberi élet, a mi életünk között. Mert mi is volt valójában az állat problémája? **Az, hogy úgy érezte, őt nem szeretik, neki nem örülnek, ő nem fontos senkinek, ő nem különleges, nem olyan mint..., éppen ezért háttérben érezte magát.**

Pontosan ez a helyzet velünk is, amikor mellőzöttnek érezzük magunkat. Magányosan álldogálunk egy sarokban, vagy ülünk az asztalunknál, ahonnan nézve mindenki olyan boldognak, elégedettnek tűnik. S ameddig ennél az asztalnál ülünk magunk, egyedül, úgy tűnik csak akkor történhet meg a csoda, ha mi is nagyobbak, szebbek, menőbbek, viccesebbek, gazdagabbak lennénk, mint akik valójában vagyunk.

Gondoljunk csak bele mennyi minden után sóvárgunk. Ha nem tennénk elég bekapcsolni az ismert mesecsatornákat, és áradnak felénk azoka dolgok, amik miatt megint nyúzhatjuk anyut, és amik miatt megint azt érezzük, hogy nem vagyunk elég jók, mert nincs meg ez vagy az, amit a TV-ben láttunk! Hányszor nézünk irigy szemmel társainkra...csak azért mert nekünk nincs meg valamink, s hányszor választunk barátot magunknak az alapján, mert a másik gazdag, vagy mert ő a tanár/tanítónéni gyermeke.

Zofóniás próféta az, aki valami nagyon fontosra hívja fel a figyelmünket! Ezt írja: „*Ne félj Sion, ne csüggedj el! Veled van Istened az ÚR, Ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.*”

Isten **BOLDOGAN ÖRÜL NEKED**. **Nem azt mondja**, hogy ha ilyen és ilyen leszel, vagy ha ezt és ezt megteszed, akkor szeretni fog az ÚR. **Nem azt mondja**, hogy ha nagymenő leszel, vagy tuti cuccaid lesznek akkor veled lesz, hogy akkor és csak akkor lesz a barátod! Nem!

Ő azt mondja, hogy velünk van és boldogan örül nekünk. Ujjongva örül nekünk. Úgy örül nekünk, ahogy vagyunk. Tévedéseinkkel, félelmeinkkel, kicsinységünkkel, bukásainkkal együtt. Néha esetlenül, néha sután, de úgy, ahogy vagyunk. Micsoda örömhír ez, testvérek! Az Isten

szeret minket minden külső és belső hiányosságunkkal együtt. Sorolhatnánk vég nélkül ezeket a hiányosságokat, de azt hiszem elég mindenkinek csak őszintén magába néznie. Isten ujjongva örül nekünk. Emlékszünk még arra, hogy milyen ujjongva örülni? Magunk elé tudjuk idézni azt, amikor kimondhatatlanul boldogok voltunk? Valami ilyesmit érezhet az Isten is, amikor ránk gondol. Lehet, hogy nehéz ezt elhinni, akkor, amikor mi nem túl sok örömteli dolgot látunk az életünkben, amikor leértékeljük önmagunkat és azt gondoljuk, csak akkor lehetünk kedvesek valakinek a szemében, ha valamilyen szintet megütünk. Lehet, hogy az emberek esetében ez így működik, de az Istennél nem.

És ezt hangsúlyozza ma Zofóniás is: Isten ujjongva örül neked. Minden nélkül. Csak neked. Ez az úgynevezett „*úgy ahogy vagy*” típusú szeretet. A Biblia ezt *agapénak* nevezi. Nem kell kiérdemelni, mert nem is lehet kiérdemelni. Azért nem lehet kiérdemelni, mert önmagában van. ***Olyan, mint a Nap.*** *Akkor is létezik, ha nem érezzük erejét. Akkor is világít, ha nem látjuk fényét, akkor is süt, ha felhők takarják el.* „Veled van az ÚR” - írja Zofóniás. Veled is, velem is, velünk.

Virágvasárnap örömmüzenete ez lehet testvérek, hogy ott lehetek Jézus közelében úgy, ahogy vagyok.